

Er jeg født under feil stjernetegn? Skrevet av ©Tore Lomsdalen

Har du lest artikkelen i db.no (Dagbladet) den 6. februar 2011, hvor det stod blant annet:

” Alt du vet om astrologi er feil. Astrologifeltet er nemlig blitt rammet av sjokkerende nyheter. Dette betyr at alt du trodde du visste om horoskopet ditt er feil. Babylonerne brukte i begynnelsen 13 konstellasjoner, men ville ha bare 12. Dermed kastet de ut Ophiuchus. Det er nemlig godt mulig at når du har studert ditt eget horoskop, så har du i virkeligheten lest deg opp på noen annens skjebne. Det er en kjent sak at astrologien er utsatt for vitenskapelig kritikk, og har fått status som pseudovitenskap og overtro.”

Jeg er klar over at disse setningene er tatt ut av sin sammenheng, men likeså er det frasene i den omtalte artikkelen. Artikkelen som sådan har jeg ingen ønsker å kommentere. Den får stå for hva hver enkelt synes den er verdt. Det eneste jeg vil si, er at det artikkelen forfatteren kaller 'sjokkerende nyheter', så absolutt ikke er noen nyhet om vedkommende hadde satt seg litt inn i astrologi. Slike påstander rapes opp med jevne mellomrom over tid. At astronomer og astrologer kommer fra to forskjellige utgangspunkt for å betrakte universet, er, kjære venner, en 400 år gammel nyhet. Astronomi og astrologi var et og samme vitenskapelig domene inntil det 17. århundret og den vitenskapelige revolusjonen og opplysningstiden, hvor man oppdaget at sola ikke gikk rundt jorda, samt Descartes berømte utsagn, "Jeg tenker, dermed er jeg". Vi skal huske at astrologi ble studert av personligheter som Hipparchus, Ptolemy, Kopernikus, Galileo and Kepler, for å nevne noen. Det sies også at Newton kjente til astrologi, i hvert fall hevdes det at han var en Alkemist, og alkymien er sterkt knyttet opp til symbolske og arketypiske tolkninger av planetene.

Som medlem i den engelske (AA) og amerikansk astrologiforening (ISAR) får jeg en del informasjon når ekstravagante hendelser skjer i astrologien på verdensbasis. Jeg har fulgt med i både England og USA den siste tiden, hvor astrologien har fått noen sleivspark. I England baserer det seg på et program i BBC den 3. januar i år, Skygazing Live, hvor programlederne blant annet kalte astrologi "rubbish", eller "bare tull". Den engelske astrologiforeningen, Astrological Association of Great Britan, har startet en underskriftskampanje for at BBC ikke skal tillate å la slike utsagn stå umotsagt. Denne oppfordringen har jeg selv skrevet under på. Det samme kan du også gjøre ved å gå til foreningens hjemmeside: <http://www.astrologicalassociation.com>.

I USA er det litt mer substans i diskusjonen. Der dreier det seg om hvor mange stjernetegn det er i dyrekretsen. Dette startet også med et program i TV, at Dr. Tyson, en professor i astronomi, hevder at astrologer er uvitende om at det faktisk er 13 eller 14 zodiakale konstellasjoner eller stjernetegn og ikke 12. Han mener at vi overser konstellasjonen slangebæreren Ophiuchus og sjømonstret Cetus. Det er riktig at Ophiuchus er en del av konstellasjonen Skorpionen og at Cetus berører en del av Fiskene, men å konkludere med at det burde være 14 stjernetegn i stedet for 12, er i følge den amerikanske astrologen Diana K. Rosenberg, enten basert på mangel av bedre viten, eller et forsøk på å latterliggjøre astrologien.

Slangebæreren Ophiuchus

Sjømonstret Cetus

*Astronomer måler universet,
mens astrologer forsøker å finne en mening*

Zodiaken, Ekliptikken og Lengdegrader

Det er noen grunnleggende begreper som er viktig å ha klart for seg for i det hele tatt å forsøke og forstå logikken i denne diskusjonen, i et forsøk på å holde den på et seriøst nivå. For noen astrologer er dette kjent stoff, men det kan kanskje være greit å ta det med for de som har mindre erfaring. Det første begrepet er Zodiaken, eller Dyrekretsen. Dette er et belte eller sirkel på 16/18 grader som omgir jorda ute i verdensrommet. Innenfor denne sirkelen har menneskene på et eller annet tidspunkt, mest sannsynlig i Mesopotamia, identifisert stjernebilder som ser ut som eller representerer hvert av våre såkalte stjernetegn. I dag er alle stjernetegn like store på 30 grader hver. Når solen går inn i og forblir i et av disse 30 graders områdene, blir man altså født i det respektive stjernetegnet.

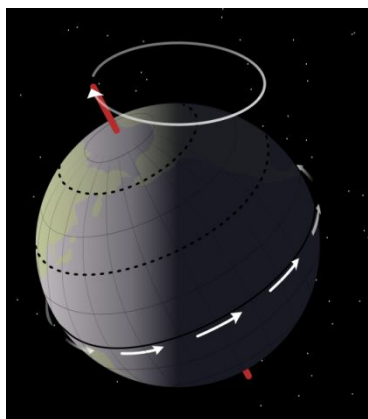
Ekliptikken er en annen tenkt sirkel. Den er egentlig jordas bane eller plan rundt sola og danner midtlinjen i Zodiaken (Dyrekretsen). Men for oss jordboere, ser det ut som om sola beveger seg langs Ekliptikken i en bane rundt jorda. Det er dette som danner grunnlaget for geosentrisk astrologi som de fleste av oss bruker – nemlig at jorda er et imaginært senter i vårt solsystem. Symbolikken i dette er basert på at vi ønsker å vite hvordan planeter og stjerner står og påvirker livet her nede på jorda. Her har vi altså opprettholdt flere tusen års gammel astrologisk praksis. Alternativet til et geosentrisk horoskopkart, er heliosentrisk hvor sola står i sentrum.

En tredje tenkt sirkel som påvirker astrologi, er himmelekvator. Det er ikke noe annet enn jordas ekvator trukket ut i himmelrommet. Ekliptikken ligger i en vinkel på ca. 23.5 grader (the Obliquity) i forhold til himmelekvator. Disse to sirklene skjærer igjennom hverandre to ganger i året, nemlig på vår - og høstjevndøgn, når solen går inn i stjernetegnet Væren og Vekten. På disse to datoene, er dag og natt like lange, solen står opp i rett øst og går ned rett vest. Symbolsk og fysisk deler dette den himmelske sfæren i to like store deler.

Et annet viktig begrep er *celestial longitude*, (direkte oversatt blir det *himmelske lengdegrader*) eller astrologiske lengdegrader, som jeg tror det heter på norsk. Det er avstanden fra der Zodiaken starter på 0 grader Væren, til et punkt (0 grader Væren) og en planet eller stjerne som står i rett vinkel til Ekliptikken, eller for å si det mer akademisk korrekt; "*Himmelsk lengdegrad er den angulære avstanden fra Zodiakens begynnelse (0 grader Væren) til et punkt hvor en linje på 90 graders vinkel til ekliptikken traverserer en planet eller et himmellegeme*". Alle horoskopkart baserer seg på dette prinsippet. Om en planet befinner seg på 40 grader astrologiske lengdegrader, betyr det at den er i 10 grader Tyren. Er den på 350 grader, er den på 20 grader Fiskene. I astronomien finnes det forskjellige koordinatsystem for å plassere et kosmisk legeme inn i den himmelske sfæren, som blant annet *Declination* og *Right Ascension*. Astronomer ville også kunne bruke de samme lengdegradene, men uten henvisning til stjernetegnene.

Presesjon

Presesjon av jevndøgnspunktene retrograde bevegelse gjennom Zodiaken, eller som det heter på engelsk, *Precession of the Equinox*. Dette er viktig å forstå for å kunne få et klart bilde av hva som foregår når blant annet journalister og andre påstår at du er født i feil stjernetegn.

Konseptet kan være komplisert, men enkelt forklart baserer det seg på at jorda ikke er helt rund, men flatere rundt polene. Dette utløser en vaggende effekt når jorda snurrer rundt sin egen akse (se illustrasjon) som igjen resulterer i at vi får en retrograd bevegelse av jorda ihht en valgt fast stjerne ute i universet. Denne baklengs rotasjonen utgjør en grad på 72 år, 2.160 år for et stjernetegn (72 år x 30 grader), eller 25.920 gjennom hele Zodiaken (72 år x 360 grader), kalt for et – *Verdens År*. Dette er grunnen til at vi betrakter oss nå i Vannmannens tidsalder. Som et resultat av dette, vil vi i begynnelsen av år 4.000 e. Kr. fødsel være inne i Steinbukkens tidsalder. Om 26.000 er vi igjen tilbake til tegnet Fiskene og starter et nytt Verdens År. Når året *Null* startet i denne sammenheng, er forståelig nok et område for åpen diskusjon. At Fiskene, som kanskje er det mest åndelige og empatiske tegnet i Zodiaken, kan knyttes opp til Jesus Kristus og innføringen av Kristendommen, har i seg selv en viss symbolsk identitet. Men noe klart svar på

dette, er det *ingen* som har – selvsagt. Ikke engang vitenskapen. Dermed er det reelt sett usikkert hvilken tidsalder vi i det hele tatt er i!

Historikk

I Babylon og Mesopotamia hevedes det at de først brukte 17 eller 18 konstellasjoner, hvorav ikke alle lå på Ekliptikken, og deretter 12. De startet med å betrakte månens bane gjennom konstellasjonene. Det finnes leirtavler i kileskrift fra gamle Babylon helt tilbake til det andre år tusen f. Kr. som viser at de hadde interesse for planetenes plassering i

universet. I gamle Egypt brukte de 36 konstellasjoner som er et resultat av Dekanater, som man i dag bruker for å inndelegge et stjernetegn i 10 grader. Den berømte egyptiske Dendera Zodiaken fra år 50 f. Kr. er helt tydelig inndelt i tolv astrologiske stjernetegn og viser plantene i eksaltasjon. Den babylonske eller kaldenske Zodiaken var sideral og stammer fra 475 f. Kr., ble satt til 360 grader, inndelt i 12, men ulik lengde på tegnene. Senere ble den inndelt i 12 like tegn på 30 grader. Vårjevndøgn var på 8 eller 10 grader i Værens tegn. Den babylonske sol kalenderen fra ca. 860 f. Kr., MUL.APIN, hadde visstnok vårjevndøgn på 15 grader i Værens tegn. Den babylonske sideriske Zodiaken ble brukt av dens etterfølgere i flere hundre år. Mesopotamerne var de som oppfant sexagesimal systemet (basert på tallet 60) for 4.000 år siden. De var også de første til å inndelegge en sirkel i 360 grader, med hver grad på 60 minutter, noe som vi tar som en stor selvfølge i dag.

Hipparachus som levde i Hellas fra 190-120 f. Kr., har av mange blitt oppnevnt som oppdageren av The Precession of the Equinox og dermed ”skaperen av” den tropiske Zodiaken. På hans tid var vårjevndøgn på 5 grader i Værens, men han satte den bevisst eller ubevisst til 0 grader i Væren. Han beregnet presesjonen til å være minst en grad pr. hundre år. Ikke dårlig når vi vet den er på 72 år. (Kopernikus beregnet den til 71 år på 1600- tallet og Newton til 72 år i sin tid). Det tropiske koordinatsystemet introdusert av Hipparachus ble adoptert av Ptolemy, som levde i Alexandria i Egypt fra ca 90 til 168 e. Kr. Dette ble det framtidige referanse system i astronomi og astrologi. Hans astronomiske arbeid er gjengitt i *Almagast*, mens introduksjonen av den tropiske Zodiaken til astrologien ble gjort gjennom *Tetrabiblos*, muligens som en ren historisk tilfeldighet. Enkelte hevder at babylonerne allerede var kjent med presesjonen av vårjevndøgn, selv om de fortsatte å bruke den Sideriske Zodiaken.

Fra Mesopotamia spredde astrologien seg vestover til Egypt, Hellas og Romerriket, og østover til India.

Det er mulig at noe av årsaken til at Indisk og orientalsk astrologi bruker den sideriske Zodiaken ligger her, mens Vesten bruker den tropiske.

Tropisk og Siderisk Zodiak

Det er i forskjellen mellom den tropiske og sideriske Zodiaken at vi finner selve kjernen i problemstillingen. Den enkle forklaringen på forskjellen er, at den tropiske er en projeksjon av den tropiske kalenderen ut i himmelrommet, Den er knyttet opp til årstidene, inngangen til de kardinale stjernetegnene og starter hvert år på 0 grader Væren, som altså er vårjevndøgn. Mens den sideriske, er knyttet til det virkelige stjernebilde slik vi ser det på himmelen. Når astronomer argumenterer konstellasjoner eller stjernetegn bruker de den sideriske Zodiaken. Astrologer flest bruker den tropiske, for å si det enkelt. Begge startet i sin tid på 0 grader Væren, men på grunn av presisjon, sklir den tropiske altså baklengs gjennom konstellasjonen med en grad pr. 72. år. Når noen er født i Tyren etter den tropiske, står altså solen i Væren i den sideriske. Når det er sagt, tror jeg det ikke er noen som kan ”bevise” at den ene er mer riktig enn den andre. Forskjellige oppfatninger og meninger om dette, skal man selvsagt respektere, men nå dette går ut på å latterliggjøre eller forringe astrologien, synes jeg argumentasjon blir lite seriøs.

I alt dette, er det viktig å huske Ptolemy’s egne ord fra ca. 150 e. Kr., at det ikke er noen naturlig begynnelse i Zodiaken, ettersom den er en sirkel. Derfor var det ikke ulogisk at den starter med Væren på vårjevndøgn – slik ble det, og slik har det fortsatt å være. På den tiden Ptolemy skrev disse ordene i *Tetrabiblos*, var vårjevndøgnpunktet visstnok på en grad i Væren. Således er svært nøyaktig når han sier at Zodiaken starter på 0 grader Væren. Men det interessante er, om vi tar dette som utgangspunkt, er at vi ennå ikke er i Vannmannens tidsalder som mange av oss går rundt og tror, men vi er faktisk fortsatt i Fiskenes. Det vil gå enda ca 300 år før vi kommer inn i Vannmannens tidsalder, basert på dette regnestykket. Det er allment oppfattet, i hvert fall av astrologer og muligens av noen astronomer, at konstellasjonen Tyren, *the Bull*, er representert gjennom stjernebildet *Pleides* eller de *Syv Søstre*, som den heter på norsk. Etter Rosenbergs utsagn befant den seg i stjernetegnet Tyren i perioden 4.500 til 2.300 år f. Kr. Med dette som utgangspunkt, kommer vi inn i Vannmannens tidsalder ca. 2020. At Pluto går inn i stjernetegnet Vannmannen rundt samme tid, er ganske bemerkelsesverdi. En tilfeldighet?

12, 13 eller 14 stjernetegn

Når vi snakker om himmelske eller astrologiske lengdegrader, er det slik at solen går inn i Skorpionens og Ophiuchus lengdegrad på samme tid og forblir i begge konstellasjonene like lenge. Det er riktig at Ekliptikken løper igjennom deler av Ophiuchus, som gjør at den rettmessig blir en del av Zodiaken. Men i himmelske lengdegrader opptar de samme gradene og dermed kan ikke, i følge Rosenberg, bli det ”trettende stjernetegnet”. Men det kan kanskje være en ide at det åttende stjernetegnet blir kalt Skorpionen/Ophiuchus, hvor Hades symboliserer døden og slangebæreren livet. Ophiuchus drepte slangen ved å dele den i to. Imhotep, eller Ophiuchus som han symboliserer, var en helbreder og lege som levde i Egypt fra det 27. århundre f. Kr. I gamle Hellas var Ophiuchus en medisinsk gud, Aesculapius. Tegnet er i dag knyttet opp til apotekernes symbolikk. Stjernetegnet Skorpion med Pluto som hersker, står som vi vet både for liv, død, transformasjon og regenerering. En eventuell sammenslåing er interessant å vurdere. Dette ville forsterke den arketypiske tilhørigheten til det åttende stjernetegnet – Skorpionen.

Den andre konstellasjonen det er snakk om, er sjømonstret Cetus, som ligger rett syd for eller under stjernebildet Fiskene. Men som Rosenberg påstår, solen kommer aldri i nærheten av Cetus. Likevel, er det slik at i følge min

©Tore Lomsdalen

FEB2011

amerikanske arkeoastronomilærer, universitetsprofessor Kim Malville, at Jupiters bane går for en kort periode gjennom Cetus, fra 24. februar til 7. mars i år. Men dette kan ikke være grunnlag nok til å opphøye Cetus til å bli et eget stjernetegn .

Hvilket stjernetegn er jeg egentlig

Så, konklusjonen på retorikken burde bli at vi fortsatt opprettholder våre 12 stjernetegn som vi har gjort i flere tusen år. Ingen grunn til endringer. Det samme gjelder også hvilket stjernetegn man er født under. I vesten bruker vi den tropiske Zodiaken og i Østen, kalt Vedic astrologi, bruker man den sideriske. Dette er to grener av astrologi som har sprunget ut fra en og samme stamme. Ettersom jeg ikke kjenner Vedic astrologi noe særlig, vil jeg ikke begi meg ut på å forklare ytterlige forskjeller, men holder meg til det prinsipielle.

Om professor Tyson og artikkelen i db.no kommer til å få noen påvirkningskraft, betviler jeg sterkt. Den tropiske Zodiaken er altfor innarbeidet i Vesten til at man vil gå hen og endre den. Men er du i tvil, er det jo ikke verre enn at du får stilt ditt Vedic horoskop, så kan du jo selv avgjøre hva som er best. Jeg har ikke gjort det, men kunne vært interessant som en ren kuriositet. Selv er jeg Vekt – og tenker å forbli det.

En gledelig nyhet i denne sammenheng kan kanskje være at Bombay High Court i India erklærte nylig astrologi – som **vitenskap!**

Astrologi er et symbolsk språk basert på en kosmisk orden, nemlig planetenes posisjoner i et gitt tidspunkt

At astronomer henger ut astrologien med jevne mellomrom, tror jeg er mer en frykt gjennom astrologiens stigende popularitet. Om astrologiske tolkninger ikke kan bevises vitenskapelig, kan ikke en praksis og en empirisk samling av data som har pågått i ca. 4.000 år, være ubetydelig og ubrukkelig. Mye av den symbolikken de gamle babylonierne brukte for flere tusen år siden, bruker vi fortsatt i astrologien i dag. I tillegg, har astrologien hatt en interessant utvikling i slutten av forrige århundre gjennom blant andre, Dane Rudhyar, Carl Jung og Liz Greene, uten å forringe andre kjente personligheter. Selv har jeg min egen lille definisjon av astrologi, uten at jeg skal påstå at den er den rette:

Astrologi er et symbolsk språk basert på en kosmisk orden, nemlig planetenes posisjoner i et gitt tidspunkt.

Astrologien har Uranus som sin herskende planet. I fjor sommer var Uranus innblandet i det svært omtalte kardinal T-korset med et utfordrende kvadratur til den gjennomgripende og transformerende kverna, Pluto. Fram til 2015 vil disse to planetene på forskjellige tidspunkter stå hele sju ganger i kvadratur til hverandre. Antagelig betyr dette at astrologien må regne med en del hardt vær framover. Men egentlig tror jeg at selv om jeg synes mange av argumentene som brukes imot astrologi ikke henger på greip, at likevel er det kanskje bra at vi får noen skudd for baugen av og til. Det bare gjør at vi også bør skjerpe oss og tenke igjennom hva vi egentlig holder på med. Det gir oss også en anledning til å ta til motmæle, men den bør være basert på mest mulig saklige argumenter. På den annen side hjelper det oss til å få fokus på astrologien. Spesielt om vi skal benytte oss av doktrinen – *all PR er positiv PR.*

Mye av problemstillingen kan sammenlignes med når enkelte skolemedisinere påstår at alternativ behandling umulig kan virke ettersom det ikke finnes noe forsknings eller vitenskapelig bevis for det. Dette til tross for at mange mennesker blir tilsynelatende merkbart bedre.

Dermed, helt til slutt, noe jeg gjerne sier: ”*Enhver, er salig i sin tro.*” En perfekt holdning for en Vekt!

©Tore Lomsdalen

Milano140211